

Musca mediteraneană a fructelor atacă fructele care se coc.

Автор(и): Кирил Кръстев, агроном

Дата: 29.05.2022 *Брой:* 5/2022

Musca mediteraneană a fructelor are o origine subtropicală și este o specie relativ termofilă, dar a demonstrat o plasticitate ecologică remarcabilă și este acum distribuită pe toate continentele. În Europa se regăsește în principal în țările mediteraneene și în statele din vecinătatea Bulgariei – Grecia, Turcia, Macedonia de Nord, Serbia și Albania. Cu toate acestea, există și o populație nordică termo-adaptată care locuiește în unele țări europene mai reci, cum ar fi Austria, Germania, Ungaria, Suedia și Țările de Jos.

Specia este diseminată prin fructele infestate în stadiile de ou și larvă. Poate fi răspândită și în stadiul de pupă cu solul, materialul de plantare sau ambalajul, precum și prin zborul adulților din țările învecinate.

În țara noastră această specie a fost înregistrată pentru prima dată în regiunile Burgas și Varna în 1956 și mai târziu, dar populațiile au pierit în timpul iernilor reci ulterioare. În ultimii 20 de ani, daunele provocate de aceasta au fost detectate în diverse regiuni ale țării, dar nicăieri specia nu a persistat mai mult de unul sau doi ani. Cel mai probabil motiv pentru aceasta este că indivizii care au pătruns pe teritoriul nostru provin din populația sudică mai termofilă, care nu poate supraviețui iernii în condițiile climatice din Bulgaria. Cu toate acestea, există riscul ca indivizi din populația nordică să pătrundă în țara noastră și specia să se stabilească permanent aici.

Din 2014, adulții sunt capturați anual (folosind capcane atractante) în regiunile Blagoevgrad, Kyustendil și Plovdiv, iar în perioada 2016–2018 au fost detectate și fructe deteriorate.

Musca este o specie tipic polifagă și atacă aproape toate culturile pomicole – piersic, cais, măr, cireș, citrice, rodie, smochin, curmal, banană etc. Se poate hrăni și cu ardei, roșie, vânăță, castravete și peste 70 de alte specii de plante.

Musca mediteraneană a fructelor dezvoltă de la 2–3 până la 15–16 generații pe an, în funcție de regiunea geografică. Biologia acestui dăunător nu a fost studiată în țara noastră, dar probabil dezvoltă aproximativ 4 generații. Iernează ca pupă în sol sau ca larvă în depozitele de fructe.

Primăvara, muștele adulte nou ieșite sunt sexual imature și se hrănesc cu nectar și alte lichide. Depunerea ouălor începe la 4-10 zile mai târziu. Dăunătorul depune ouă doar în fructele care se coc. Dacă nu există o gazdă potrivită, muștele pot trăi 4–5 luni și abia apoi încep să depună ouă.

Femelele înțepă pielea fructelor cu ovipozitorul lor și depun de la 2–3 până la 20 de ouă. La locul de depunere a ouălor se poate observa o mică depresiune, o pată întunecată sau o exsudare de rășină. Pentru a vedea ouăle, fructul trebuie tăiat. Fecunditatea medie în latitudinile geografice temperate este de aproximativ 100 de ouă.

larvă de muscă mediteraneană a fructelor

Eclozia larvelor este puternic influențată de temperatură. La 26 °C dezvoltarea embrionară se finalizează în 3 zile, la 15–17 °C – în 24 sau mai multe zile. Larvele eclozate se strecoară în fruct și se hrănesc cu partea cărnosă. Un singur fruct poate conține de la 1 la 10–15, și uneori chiar 30 de larve. În timp ce se hrănesc, ele descompun țesuturile, care se transformă în pulpă putrezită. Larvele se mișcă treptat de la partea putrezită la cea sănătoasă. Fructele deteriorate putrezesc, se deformează și cad prematur.

pupă de muscă mediteraneană a fructelor

După finalizarea dezvoltării, larvele rodește o gaură de ieșire în fruct, cad pe pământ și se pupizează în sol la o adâncime de 2–8 cm. Stadiul de pupă durează de la 8 la 21 de zile. Dezvoltarea unei generații poate dura de la 18–20 de zile până la 100 de zile.

Pentru moment, principala metodă de combatere constă în măsuri de carantină stricte – pentru a preveni introducerea produselor fructiere infestate. Loturile de fructe care sosesc din țările în care dăunătorul este prezent trebuie păstrate la o temperatură scăzută ($0,5-1,5^{\circ}\text{C}$) timp de 21 de zile. Dacă fructele sunt infestate, acestea pot fi fumigate. Fructele putrezite sunt distruse prin îngropare la o adâncime de 50 cm sau prin ardere.

Zborul adulților este monitorizat cu capcane galbene de tipul Rebell. Uneori muștele sunt atrase și de capcane care conțin doar un atractant alimentar, inclusiv cele plasate pentru alți dăunători. La densități scăzute ale populației puteți folosi doar capcane galbene pentru combatere.

Combaterea chimică este îndreptată împotriva adulților, înainte de depunerea ouălor, la 6–10 zile după începerea zborului. Puteți utiliza capcane cu feromoni – Decis Trap (5–8 capcane/da), sau unul dintre produsele – Deka EC (30–50 ml/da) sau un alt insecticid pe bază de deltametrină, un insecticid pe bază de cipermetrină – Aficar 100 EC (30 ml/da), Efcymerin 10 EC (30 ml/da). Printre produsele aprobate pentru producția ecologică,

puteți utiliza un fitoinsecticid pe bază de piretrine – Pyregard, Chrysant EC (75 ml/da), pe bază de azadirahthină – Neem Azal T/S, Oikos (0,3 g/da), Naturalis (100–200 ml/da).